

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010513
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3117010513.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému T. L., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A. - G., U. XXX/XX, t. č. na slobode, pre trestný čin zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. februára 2020, pod sp. zn. 3T/131/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 22. apríla 2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch a ďalšieho súvisiaceho výroku.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a obžalovaný T. L., nar. XX.XX.XXXX, t. č. na slobode

o d s u d z u j e

podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona účinného od 01.08.2019 s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a § 42 odsek 1 Tr. zákona s poukazom na § 41 odsek 2 Tr. zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona s a obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v určenej skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písm. b) Tr. zákona s a obžalovanému u k l a d á obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas určenej skúšobnej doby.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. k) Tr. zákona s a obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa počas určenej skúšobnej doby alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona z r u š u j e s a právoplatný výrok o treste a s ním súvisiace výroky rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. septembra 2019, sp. zn. 1T/3/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09. decembra 2019, sp. zn. 23To/116/2019, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona účinného od 01.08.2019 vo výmere 3 (troch) rokov, s jeho podmienčným odkladom na skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky, s uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas určenej skúšobnej doby, popritom obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok ako aj povinnosť nahradiť spôsobenú škodu počas určenej skúšobnej doby a súčasne s a z r u š u j ú všetky rozhodnutia obsahovo na tieto výroky nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. februára 2020, pod sp. zn. 3T/131/2017 bol obžalovaný T. L., nar. XX.XX.XXXX najskôr podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 03. apríla 2017 pod č. k. 2Pv 825/16/3309-38, doručenej toho istého dňa okresnému súdu oslobodený, pre skutky právne kvalifikované ako trestný čin zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona a s trestným činom prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci október 2015 na ul. S. v A. pred bránou areálu bývalej práčovne po predchádzajúcej partnerskej hádke so svojou družkou, poškodenou L. B. v stojacom osobnom motorovom vozidle fyzicky napadol tak, že poškodenú chytil za ruky a zakryl jej ústa, vytiahol ju z vozidla, zhodil ju viackrát na zem, po čom ju vzápätí násilím posadil na sedadlo spolujazdca a držal ju vo vozidle, následne vozidlo naštartoval a prešiel s poškodenou na diaľnicu v smere na I., pričom mu táto stále hovorila, aby ju pustil, po čom jej počas jazdy otvoril dvere spolujazdca a snažil sa ju pravou rukou vytlačiť z vozidla, na čo sa ona držala lakt'ovej opierky vo vozidle, po čom vzápätí s útokom prestal, ďalej prešiel s vozidlom z diaľnice ku kanálu pri I., kde sa mu snažila poškodená ujsť pod zámienkou vykonania potreby, čo sa jej však nepodarilo, nakoľko ju vonku po vystúpení z vozidla neustále držal za ruku, pričom jej povedal, že ju utopí v kanáli, následne ju znova hodil do vozidla a s týmto prešiel smerom na diaľnicu na A., kde mu poškodená znova povedala, že potrebuje vykonať potrebu, na čo na nezistenom mieste zastavil, a po tom ako poškodená z vozidla vystúpila a začala kričať o pomoc ju chytil za vlasy a hodil späť do vozidla, zapchal jej rukou ústa a následne jej počas jazdy podal mobilný telefón s pokynom, aby zavolala svojej matke a povedala jej, že ju ľúbi, pretože poškodenú ide zabiť, čo ona zo strachu uposlúchla, na čo jej telefón z ruky vytrhol a ju zaviezol na adresu ich spoločného vtedajšieho pobytu v A., Ul. L. 8, kde sa pred ním zamkla v byte, po čom obvinený odišiel (skutok pod bodom 1).

Ďalej aj z trestného činu zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 5.6.2016 po partnerskej hádke v byte na štvrtom poschodí na adrese A., B. XXX/X po tom, čo jeho družka, poškodená L. B., prechodne bytom A., B. XXX/X obvinenému vzala kľúče od bytu a povedala mu, aby odišiel, tento na balkóne bytu pristúpil k poškodenej, chytil ju za ruku a násilím ju naklonil cez zábradlie balkóna a povedal jej, že ju vyhodí, ak mu nevráti kľúče od bytu a následne ju vtiahol do bytu, kde ju zvalil a dusil ju vankúšom, pričom jej hovoril, že ju zabije, ak mu nedá kľúče a s konaním prestal, až keď do bytu vstúpila ďalšia osoba (skutok pod bodom 2),

a napokon aj z trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.11.2016, kedy jeho družka, poškodená L. B., prechodne bytom A., B. XXX/X prišla domov na adresu A., B. XXX/X aj s dieťaťom, ktoré mala zverené od inej osoby do opatery a chcela ho nakŕmiť, lebo plakalo, obžalovaný, ktorý bol tiež v byte jej toto nedovolil a povedal poškodenej, že ju zabije aj s dieťaťom, lebo on nechce mať v byte žiadne decko, z dôvodu čoho poškodená aj s dieťaťom z bytu ušla, pretože sa bála o svoj život a o život dieťaťa (skutok pod bodom 3),

pretože nebolo dokázané, že sa stali tieto tri žalované skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Naproti tomu bol ale obžalovaný T. L. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 30.11.2016 o 8:15 h. počas zadržania ako podozrivá osoba v trestnej veci ČVS: ORP-1083/1-VYS-TN-2016 v budove Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne,

Bratislavská 1021 prechovával 1 ks papierovej skladačky oranžovo-hnedej farby s obsahom bieleho kryštálického materiálu s hmotnosťou 71 mg obsahujúceho účinnú látku metamfetamín v množstve väčšom ako 10 mg, čo podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/15945 zodpovedá minimálne jednej bežnej jednotlivej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok (skutok pod bodom 4).

Po uznaní viny zo spáchania tohto štvrtého žalovaného skutku, právne posúdeného ako už uvedený trestný čin bol obžalovaný T. L. odsúdený nasledovne:

Podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona za splnenia podmienok § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu podmienienečného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody s probačným dohľadom 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písm. b) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. d) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá skupín A1, A2, A, AM na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to motocykla značky Yamaha, model XT 600, výrobného čísla XXFooXXXX, R.:XXXXX-OM, čiernej farby, bez evidenčného čísla.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd r u š í spolu s uložením súhrnného trestu výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/3/2017 zo dňa 12.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/116/2019 zo dňa 09.12.2019, právoplatným dňa 09.12.2019, ktorým bol odsúdený podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona účinného od 01.08.2019, § 38 odsek 2 Tr. zákona účinného od 01.08.2019 s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Tr. zákona účinného od 01.08.2019 na trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona účinného od 01.08.2019 za splnenia podmienok § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 podmienienečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona účinného od 01.08.2019 mu bola určená skúšobná doba podmienienečného odkladu výkonu trestu s probačným dohľadom na 48 mesiacov. Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. d) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/2020 zo dňa 23.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2020 a ktorým bol odsúdený pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Tr. zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere -300,- Eur za súčasného uloženia podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona náhradného trestu pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený v trvaní 4 mesiace, trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá skupín A1, A2, A, AM na dobu 12 mesiacov podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona a trestu prepadnutia veci podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a to motocykla značky Yamaha, model XT 600, výrobného čísla XXFooXXXX, R.:XXXXX-

OM, čiernej farby, bez evidenčného čísla. Súd zároveň ruší všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, napadla odvolaním v neprospech obžalovaného prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín čo do výroku o vine vo vzťahu k prvým trom žalovaným skutkom (o oslobodení). V písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že vo vzťahu k žalovaným skutkom pod bodmi 1 až 3 okresný súd uvádza, že jediným usvedčujúcim priamym dôkazom proti obžalovanému je svedecká výpoveď poškodenej L. B., ktorú okresný súd vyhodnotil ako nevierohodnú a nekorešpondujúcu s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o žalovaný skutok pod bodom 1 mal súd za preukázané, že medzi poškodenou a obžalovaným došlo k hádke pred dielňou, kde obžalovaný pracoval. Následne obžalovaný riadil motorové vozidlo po diaľnici a na žiadosť poškodenej, ktorá chcela ísť na WC zišiel z diaľnice a poškodenej zastavil. Následne poškodenú odviezol domov. Tvrdenia poškodenej o tom, že sa jej mal vyhrážať utopením, že ju chcel za jazdy po diaľnici pri rýchlosti 160 km/hod. vytlačiť z vozidla z miesta spolujazdca, pričom mal na jej strane otvoriť za jazdy predné dvere na aute, že jej mal kázať, aby zavolala matke, že ju ľúbi a že ju ide obžalovaný zabiť, okresný súd vyhodnotil ako nepresvedčivé a nelogické. Bolo preukázané, že poškodená skutočne telefonovala svojej matke z mobilného telefónu, plakala a povedala jej niečo v tom zmysle, že ju ľúbi a že asi bude smrť. Svedkyňa J. B. zároveň uviedla, že v prípravnom konaní si udalosti lepšie pamätala a vypovedala pravdu. Po tom, ako jej bola prečítaná časť jej výpovede, že s dcérou volala asi 10 minút a keďže mala nejaké povinnosti, normálnym spôsobom hovor ukončili. Podľa názoru okresného súdu z prejavu matky poškodenej bolo zrejmé, že táto nemala skutočne reálne obavy o život dcéry, nevolala políciu. Okresný súd rovnako ako pochybné označil tvrdenie poškodenej, že mala snahu z miesta činu ujsť a volať pomoc, keď podľa jej vyjadrenia boli v blízkosti ľudia, ktorí ju asi nepočuli. Prokurátorka ďalej citovala svedeckú výpoveď poškodenej k žalovanému skutku pod bodom 1 z prípravného konania. Takto identicky vypovedala poškodená ako svedok i na hlavnom pojednávaní a teda sa neodchýlila od svojej skoršej výpovede. Túto jej výpoveď podporuje aj svedecká výpoveď T. B. (brat poškodenej), ktorému sa zverila ihneď po skutku. Uvedený svedok tiež uviedol, že s obžalovaným mal spočiatku dobrý vzťah, ale kvôli tomu, že obžalovaný bral veľa pervitínu, prestal sa s ním stretávať a už mu nedôveruje. Svojej sestre dôveruje a podľa jeho názoru si to sestra nevymyslela. Matka poškodenej J. B., ako svedok potvrdila slová a tvrdenia svojej poškodenej dcéry. V čase skutku jej dcéra s plačom telefonovala a povedala jej, že ju ľúbi. O dcéru mala strach a z tohto dôvodu sa telefonicky spojila so synom T. B., ktorý vo svojej svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v deň skutku potom, ako telefonovala matka, večer išiel k poškodenej a táto mu povedala, že sa pohádala s obžalovaným. K žalovanému skutku pod bodom 2 okresný súd považuje svedeckú výpoveď poškodenej tiež za nepresvedčivú a v rozpore s ostatnými svedeckými výpoveďami, najmä svedeckou výpoveďou matky obžalovaného Q. L., svedka L. L. a svedka F. A.. Prokurátorka v kontexte odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázala ďalej na svedeckú výpoveď Q. L., ktorá ako matka obžalovaného uviedla, že od poškodenej dostala SMS správu, že ju chcel obžalovaný zabiť. Následne hneď volala obžalovanému, ktorý jej povedal, že ho nechce poškodená z bytu pustiť a dať mu kľúče. Po príchode na miesto činu svedkyňa videla, že obaja - obžalovaný aj poškodená po sebe kričali. Svedok F. A. uviedol, že mal vedomosť, že medzi poškodenou a obžalovaným bývajú hádky. Dňa 05. júna 2016 mu telefonovala poškodená s plačom, že obžalovaný jej vzal kľúče od bytu a nemôže sa dostať ani do práce. K žalovanému skutku pod bodom 3 okresný súd poukázal na výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že mal zdravotné problémy, vracal a žiadal poškodenú, aby z bytu odišla aj so synovcom obžalovaného. Okresný súd tiež poukázal na výpoveď sestry obžalovaného, podľa ktorej mal obžalovaný veľmi dobrý vzťah k malému (synovcovi), s týmto sa hrával a nikdy by mu neublížil, keď jej poškodená doniesla domov malého, tak nespomínala, že by sa obžalovaný mal vyhrážať zabitím poškodenej a malého. Poškodená tvrdila, že malý plakal a bol nervózny, nič z jej správania nenasvedčovalo tomu, čo je uvedené v skutkovej vete obžaloby. Na druhej strane však poškodená uvádza, že dňa 16. novembra 2016, keď prišla domov s dieťaťom sestry obžalovaného, dieťa plakalo, lebo bolo hladné. Obžalovaný, ktorému bolo zle jej to nedovolil a kričal na nich, že ich zabije, že on nechce doma žiadne „vykurvené decko“. Záverom výpovede poškodená uvádza, že má z obžalovaného strach, že ju zabije. Ďalej prokurátorka poukázala na obsah svedeckej výpovede sestry obžalovaného F. L., ktorá uvádza, že ak aj vznikol skutočne konflikt medzi obžalovaným a poškodenou, je presvedčená, že to vyprovokovala poškodená, ktorá má takéto sklony. Vie o tom, že raz vznikol práve problém, keď mala poškodená od nej zverenú jej dieťa do dočasnej opatery. Potom, ako obžalovaný prišiel domov a bolo mu zle, malo dieťa začať plakať a obžalovaný mal povedať, aby išlo z domu preč. Ďalej poukázala na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie,

odvetvia psychiatrie ohľadom duševného stavu obžalovaného a tiež na skutočnosť, že sa obžalovaný k žalovanému skutku pod bodom 4 priznal a urobil vyhlásenie o uznaní viny. Prokurátorka záverom uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a preto navrhla, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil a postupom podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal, rozhodol a uložil primeraný trest obžalovanému.

Obžalovaný ani jeho obhajkyňa sa k písomnému odôvodneniu odvolania prokurátorky do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu, za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie, prokurátorka krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedla, že sa v celom rozsahu stotožnila s podaným odvolaním podriadenej prokurátorky ako aj s odôvodnením jej odvolania a navrhla rozhodnúť tam spôsobom uvedeným.

Obhajkyňa obžalovaného právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázala na správny a zákonný napadnutý rozsudok okresného súdu. Na rozdiel od názoru prokurátorky považuje hodnotenie dôkazov okresným súdom za správne a zákonné a navrhla, aby odvolací krajský súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu právom konečného návrhu uviedol, že opätovne prehlasuje, že žalované skutky pod bodmi 1 až 3 nespáchal a tieto sa tak nestali ako sú uvedené v podanej obžalobe prokurátorky. Podľa jeho názoru okresný súd rozhodol správne a odvolanie prokurátorky navrhol preto zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, na podklade odvolania prokurátorky, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 07. apríla 2020, na verejnom zasadnutí dňa 22. apríla 2021, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov pod bodmi 1 až 3 napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a súvisiacom treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky rozsahu napadnutého výroku o oslobodení obžalovaného, hoci bolo podané oprávnenou osobou a včas a na správnom mieste, nie je dôvodné. Z jeho podnetu, keďže bolo podané v neprospech obžalovaného a keďže návrh prokurátorky na rozhodnutie odvolaciemu súdu smeroval fakticky k zrušeniu napadnutého rozsudku okresného súdu v celom rozsahu, t. j. aj vo vzťahu k výrokom o uložených trestnoprávných sankciách obžalovanému, krajský súd ale naproti tomu zistil dôvodnosť odvolania prokurátorky vo vzťahu k týmto uvedeným výrokom. Pritom však nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd musí najskôr uviesť, že obžalovaný T. L. vo vzťahu k žalovanému skutku pod bodom 4 urobil vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a za splnenia všetkých procesných podmienok okresný súd jeho vyhlásenie prijal s právnym posúdením tohto skutku v zmysle podanej obžaloby ako trestný čin prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Tr. zákona a teda v dôsledku takého procesného stavu (právoplatný výrok o vine a s ním súvisiaci výrok o právnom posúdení) už krajský súd nemohol preskúmať výrok o vine obžalovaného vo vzťahu k tomu skutku. Prieskumná povinnosť krajského súdu sa potom zúžila na výroky o vine (oslobodení) obžalovaného vo vzťahu k žalovaným skutkom pod bodom 1 až 3 a k výrokom o trestnoprávných sankciách uložených obžalovanému okresným súdom v napadnutom rozsudku. Krajský súd potom zistil, že prvostupňový okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci žalovaných skutkovo pod bodom 1 až 3 a tieto správne, a to aj v súlade s existujúcou a neopomenuteľnou zásadou „in dubio pro reo, t. j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, vyplývajúcou z ustanovenia § 2 odsek 4 Tr. poriadku vyhodnotil jednotlivito a v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odsek 10 a 12 Tr. poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Prvostupňový okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku

podrobne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby zo spáchania žalovaných skutkov pod bodmi 1 až 3. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Úvahy a závery prvostupňového okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a krajský súd sa s nimi plne stotožňuje. Aj krajský súd sa stotožňuje s tým, že hoci na hlavnom pojednávaní bolo vykonaných viacero dôkazov, v neprospech obžalovaného svedčil iba jediný i keď priamy dôkaz - svedecká výpoveď poškodenej L. B., podstatne však nepodporený ďalšími inými dôkazmi a preto nemohol a nemôže byť takýto dôkaz dostatočným podkladom pre nepochybný záver o tom, že sa všetky prvé tri žalované skutky skutočne stali tak, ako ich popisovala poškodená, hoci aj bez relevantných rozporov v jej výpovediach z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Aj podľa názoru krajského súdu existujú súčasne relevantné pochybnosti o vierohodnosti svedeckej výpovede poškodenej o skutkových okolnostiach. Z vykonaného dokazovania tak, ako na to v podrobnostiach poukázal súd prvého stupňa a i samotný obžalovaný v trestnom konaní vyplynulo, že poškodená L. B. o viacerých a súčasne podstatných skutkových okolnostiach vypovedala tendenčne, t. j. skreslene a v neprospech obžalovaného. Jej svedecká výpoveď o skutkových okolnostiach, obzvlášť pokiaľ ide žalovaný skutok pod bodom 3, kde verziu obžalovaného o skutkových okolnostiach podporuje obsah svedeckej výpovede F. L., a to i z logického hľadiska, nie je výpoveď poškodenej preto vierohodná a uveriteľná. Ani svedecká výpoveď matky poškodenej J. B. podľa názoru krajského súdu netvorí významnú podporu tvrdení poškodenej o skutkových okolnostiach žalovaného skutku pod bodom 1. Okresný súd v tomto správne poukázal na to, že matka poškodenej v inkriminovanom čase zrejme nemohla takú vážnu obavu o život svojej dcéry, keď namiesto hľadania pomoci u polície mala kontaktovať iba syna, T. B., ktorého svedeckú výpoveď prvostupňový okresný súd správne tiež vyhodnotil tak, že ani tento dôkaz nie je dostatočne podporným dôkazom svedeckej výpovede poškodenej. Správnymi a akceptovateľnými aj z logického hľadiska sú aj všetky podrobnosti, ktoré prvostupňový okresný súd v rámci hodnotenia dôkazov všetkých troch žalovaných skutkov uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku. Krajský súd ďalej uvádza, že na druhej strane bolo nepochybne preukázané viacerými dôkazmi (výpoveď obžalovaného, svedecké výpovede, vrátane poškodenej, ale i napr. svedecká výpoveď F. A.), že vzťah obžalovaného a poškodenej bol mimoriadne hektický, plný vzájomných hádok. Nemožno nechať tiež bez povšimnutia napokon nie bezvýznamný fakt spočívajúci v tom, že ak sa poškodená mala skutočne cítiť v tomto vzťahu s obžalovaným, jeho opakovaným negatívnym správaním a konaním vážne ohrozená na živote či zdraví, tak z toho vzťahu by už poškodená musela logicky dávno odísť, resp. vzniknutú situáciu riešiť prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní, avšak nie až so značným časovým odstupom tak, ako je tomu v prípade prvých dvoch žalovaných skutkov, dokonca s ich povahou tak, ako to vyplýva z ich popisu v skutkovej časti, najzávažnejšou. V kontexte všetkých vykonaných dôkazov preto možno hodnotiť práve svedeckú výpoveď poškodenej L. B. ako tendenčnú a účelovú tak, ako na to aj poukazoval samotný obžalovaný v rámci uplatnenia svojho práva na obhajobu počas celého trestného konania, keď pritom jeho verziu skutkových okolností, navyše podporovanú viacerými vykonanými dôkazmi, nie je možné relevantne vylúčiť za takejto dôkaznej situácie. Prvostupňový súd teda správne dospel k záveru, že za takéhoto procesného stavu neexistuje žiaden nepochybný priamy či nepriamy dôkaz, ktorý by bez akýchkoľvek rozumových pochybností a nezvratne preukazoval, že sa žalované skutky pod bodmi 1 až 3 skutočne stali, pre ktoré je obžalovaný T. L. stíhaný, čo po tom správne viedli prvostupňový okresný súd k jeho oslobodeniu spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku vo vzťahu k prvým trom žalovaným skutkom obžaloby.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom vo vzťahu k žalovaným skutkom pod bodmi 1 až 3 ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátorky nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré odvolateľ navrhol vyhodnotiť inak, než ako to urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Krajský súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový okresný súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, prvostupňový okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 odsek 12 Tr.

poriadku vo vzťahu k žalovaným skutkom pod bodmi 1 až 3. Jeho rozhodnutie je preto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátorky v tejto časti za dôvodné. Dôvodným však bolo vo vzťahu k súvisiacim výrokom s už právoplatne uznanou vinou vo vzťahu žalovanému skutku pod bodom 4 pred prvostupňovým okresným súdom, t. j. k výrokom o trestnoprávných sankciách. V tomto smere krajský súd zistil pochybenie, ktoré z podnetu odvolania prokurátorky v neprospech obžalovaného bolo nevyhnutné napraviť. Okresný súd síce správne dospel k záveru o nevyhnutnosti uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 odsek 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Tr. zákona, t. j. s uplatnením tzv. „asperačnej - zostrujúcej zásady“ a podľa najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty trestného činu podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona (účinného od 01.08.2019) so správne identifikovanými iba poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona, keď obžalovaný spáchanie trestnej činnosti priznal a uveriteľne úprimne oľutoval a súčasne aj v súlade s už ustálenou judikatúrou napomohol predovšetkým orgánom činnými v trestnom konaní, resp. prokurátorovi, ako nositeľovi bremena dokazovania viny a iné tým, že urobil vyhlásenie o uznání viny, ktorá bola aj právoplatne prijatá, správne tiež aplikoval potom ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona. Pochybil však, keď súhrnný trest ukladal aj vo vzťahu k trestnej veci Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/1/2020, pretože súhrnný trest v posudzovanom prípade možno ukladať len k prvému odsúdeniu obžalovaného Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 1T/3/2017. Prvostupňový okresný súd však pochybil aj v tom, keď obžalovanému uložil neprimerane mierny súhrnný trest, dokonca tento je neprimeraným aj keby ukladal súhrnný trest správne a bez pochybenia tak, ako krajský súd už uviedol. V podstate z výrokov o trestnoprávných sankciách tak, ako tieto obžalovanému uložil prvostupňový okresný súd v napadnutom rozsudku vyplýva, že u obžalovaného nedošlo k prísnejšiemu uloženiu trestnoprávných sankcií v rámci ukladaného súhrnného trestu. Aj keď to vyslovene neodporuje ustanoveniu § 42 odsek 1 Tr. zákona, keď má byť uložený minimálne súhrnný trest v takej výmere, ako mu bol uložený výrokom o treste, ktorý sa zrušuje v dotknutom rozsudku procesným postupom podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona, v posudzovanom prípade by takto uložený súhrnný trest nezodpovedal očakávanému naplneniu účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona u obžalovaného T. L. a preto krajský súd dospel k záveru, že mu je nevyhnutné na jeho dosiahnutie potrebné uložiť prísnejší súhrnný trest odňatia slobody, aby tak bol naplnený očakávaný preventívny individuálny i generálny účinok trestu, pričom bude vyjadrovať aj dostatočné morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Z takto rozvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto jeho rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.